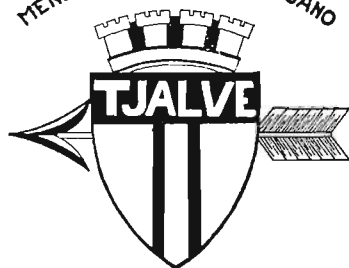

TJALVISTEN

MENS SANA IN CORPORE SANO

Stiftet

27-12-1890

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

13. årgang. Nr. 7

Redaktør: Gust. S. Thorp, Gimleveien 22

Juli 1929

Bladet utkommer 1 gang hver måned. Sendes gratis til medlemmer. Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 2.00 pr. år.
Redaksjon og ekspedisjon: Eksprestrykkeriet, Møllergaten 43.

Post festum.

Erfaringer — Forbedringer.

Arrangementet av årets store løp har fått karakteren: *utmerket*. «Sportsmannen»s bemerkninger om vekslingsstedene er den undtagelse, som bekrefter helhetsinntrykket, og samtlige aviser og flere private uttalelser og henvendelser til klubben fastslår: *sukcess!*

Imidlertid er vi oppeksomme på at mange ting ennu kan gjøres bedre og arrangementskomiteen P. Chr. Andersen i Aftenposten og våre egne to Chr. Hansen og A. Faafeng har allerede vært sammen i møter for å fastslå — mens jernet er varmt — de forandringer, som bør gjøres til neste år. Etter de erfaringer vi høstet i år og uten uhell av nevneverdig art tør vi spå allerede *nu*, at jubileumsårets Holmenkollstafett skal bli ett stevne hvis make vi aldri har hatt her i landet. Klubbens og løpets tradisjoner skal hevdes — det kan man stole på. Vi har vært inne på den tanke at en arrangementskomité om mulig bør gjøres mere permanent. De erfaringer som høstes hver gang, er en *kapital*, som — selv en så gammel klubb som vår — ikke har råd til å kaste bort. På den annen side bør klubbens styre selvfølgelig ha myndigheten i enhver større avgjørelse og disse to sider av spørsmålet må altså søkes sammenarbeidet.

Nytt av året var at det store deltagerantall tvang oss til å søke om å få Bislet bad til garderobe ved siden av idrettshuset på banen. Samtlige lag blev på forhånd dirigert til de forskjellige avdelinger. Alt klaffet. *Bjarne Hval* på badet og *Reidar Andersen* i idrettshuset var fordelingschefer. Defileringen var ny i år. Jeg var ikke helt fornøyd med den, men det er rart med første gangen? Neste gang skal den bli — *utmerket*. Stafett-pinner av forskjellige farver for de 5 klasser slo godt an og merkelapper som blev påført laget og deltagerens navne blev utlevert. Opsamlerbiler blev kjørt og at ingen etterpå har henvendt sig til klubben og reklamert for tapte saker, viser, at ordenen på vekslingsstedene ikke kan ha vært så allerværst!

Alle de ting vi har «studert ut» til neste gang er det vel tidsnok at vi kommer inn på senere.

Jeg vil gjerne til slutt — når det nu er over for i år og vi vel kan si at det er gått bra — få bringe en takk til hver især, som er lagt beslag på.

Jeg har aldri vært utsatt for en slik imøtekommenhet, en slik tjenstvillighet fra hver enkelt jeg har henvendt mig til. Det gjelder såvel styremedlemmene, som alle de øvrige medlemmer av klubben som har «fått

Blå skidresser — Sportsdresser

knickers — pullover — strømper.

Godt utvalg — rimelige priser

Thv. Meyersgt. 65-67

PETRINE NIELSEN

Thv. Meyersgt. 65-67

Wilhelm Blystad

Bånd-, Lisse- og Sytrådfabrikk
— Etableret 1906 —

Kontor og fabrikk: Sandakerveien 52, Oslo
Telefoner: 71 605, privat 72 526

A. GRESVIG

STORGATEN 20
OSLO

Alt i sportsartikler

job». Uten denne villighet, dyktighet og interesse fra hver enkelts side vilde det aldri kunnet gå. Som jeg nevnte før, man blir stadig rikere på erfaring, og den erfaring jeg i år har fått om Tjalveguttenes klubbånd og virkelyst, det er en personlig kapital, som jeg akter å sette i banken. Jeg tør ikke begynne med å nevne navner, men **takk allesammen** og vel møtt på neste korsvei!

Banneret.

Som bekjent er vi nektet å benytte vårt tidligere banner med det norske våpen på. Økonomiske hensyn har gjort at arbeidet med nytt banner ikke har kunnet bli satt igang før.

Idag er saken i god gjenge, idet vi har hatt gleden av å motta kr. 100.00 av fabrikk-eier *Wilhelm Blystad* som første bidrag til nytt banner.

Vi takker hjertelig og tillater oss å anmode om at våre øvirge medlemmer også yder bidrag til saken — etter lyst og evne.

Til neste års Holmenkollstafettløp i 1930, da klubben kan feire sitt 40-årige jubileum, bør vårt nye banner være ferdig.

Jeg mener, at vi ved landets største propagandastevne for idrett *alle* bør bidra sitt til at våre 15—30 gutter den dag kan defilere under vårt nye banner.

Vi skylder alle både klubben og våre representanter den hennør.

Konnerud-Staffetten.

(Post festum.)

14. juni 1929 i Drammen vil huskes av guttene som var med, både dem på første laget og dem på annet. Jeg vil ikke engang nevne old boy'sene, som samtlige skinner som nogen soler, når de kommer sammen, tenk bare på parret Grimsgård og Bjørn Olafsrud!

Vi vant! For 3dje og siste gang — om den pokalen iallfall. 190 mann deltok, men kampen artet sig som en tvekamp mellom «Bul» og «Tjalve». Sannheten i ære, vi var nervøse for de energiske «rødgule» i år. Men denne gang var det deres tur til å være utsatt for uhell. En av «støttene» syk og forfall. Kanskje det ikke hadde nyttet noget heller, for nu vilde gutta våre vinne! Å forbedre rekorden (sin egen) fra 49.23 til 48.09, det var en presta-

sjon! «Bul» hakk i hel med 48.16. Vårt annet lag overrasket positivt og «sprinterlaget» lå helt fremme i tetgruppen en enkelt gang og fullførte på respektabel tid 52.57. Old boysene gikk frem i tid fra 59.57 til 57.51, og beholdt sin annen plass fra ifjor. På'n igjen og helst litt tidligere i sving før Holmenkollstafetten 1930, takk! Hallo P. M.!

Litt mat — så enkelt som mulig — på «Central» hos Olaf Weien etterpå og «littegran» — såvidt vi kan si vi krymper'n! Men når gutta etter en «tørn» får høre musikk og ser anledning til en «svingom» behøver de visst ingen til «å holde sig fram», tvertimot. Humøret som vanlig og treningen i full orden. En ganske fenomenal «innsjurt» presterte en av «sprinterne» ute på Lierstranda under voldsom jubel fra ett dessverre fåtallig — men meget sakkyndig — auditorium. Han «tangerte» rekorden, fortaltes der, men om vi enn ikke tør anbefale Lierstranda som nogen sikker rekordbane (Kalifornias «gummi-baner» er bedre, forteller Hoff), så var vi alle enige om at han overholdt tiden på en «fremragende» måte.

Hvad chefen for gamlekarer hadde på hjertet efter Holmenkollstaffetten.

Du har bedt om en uttalelse i anledning «gamlekarer» deltagelse i Holmenkollstafetten, og jeg er glad, fordi anmodningen kom så sent, at vi siden har oplevd 14. juni!

Det vilde nemlig vært litet lystelig å skrive bare om «den store» stafetten, da den ikke er noget udelt behagelig minne for våre oldboy'er.

Mange smiler og godter sig sikkert over resultatet og dessverre er vel de fleste å finne innen våre egne rekker, skal jeg ta alvorlig de spredte uttalelser dagene omkring 2. juni. Våre konkurrenter derimot — tror jeg — forstår vanskelighetene med å samle et lag på 15 gamlekarer og få dem interesserte. Det er jo sørgelig, at en så typisk løperklubb som «Tjalve» har vært og er, ikke skal kunne få frem flere av de gamle travere fra omgrink 1910, men skuffelsene i dagene før 2. juni var mange og store.

På papiret stod der over 20 tildels gamle, gode navn, men den ene efter den annen opdaget plutselig, at han var dårlig både her og der. En blev plutselig dårlig og ringte op til Bislet kl. 12 søndag 2. juni, efterat mange

Fin i smak
herlig aroma
floft pakning

„FLAG“
55 øre pr. 10 stk.

Billigste
Virginiacigarett

„STAR“
40 øre pr. 10 stk.

av oss andre hadde stått der og ventet på å få fullt lag fra kl. ½11!

Jeg nevner dette, så de som har sviktet denne gang kan slå inn på bedringens vei til 1930!

Laget kom istand, men det skortet meget på forbedrelsene for hver enkelt. Nogen var uten skyld, for de blev fristet til å være med efter 10—12 års fravær uten å få anledning til trening. Jeg håpet imidlertid, at deltagelsen i år vilde bevirke bedre trening til næste år og at lysten til deltagelse vilde stige. Mange løp bra, en fikk ødelagt Achillessenen og de øvrige slapp av den grunn å starte. Efter de opgitte etappetider løp jeg selv dårligst på laget, men jeg håper å kunne rette på dette næste år, når forhåpentlig hver mann kan få den distanse han ønsker. Vi får nemlig da flere med, som har fylt 32 år, og jeg håper at alle årets deltagere legger sig i trening tidligst mulig.

Holmenkollstafetten 1930 skal fullføres i klubbens 40. år og så får vi senere se å bli slike karer, at vi kan vinne løpet ved tid og leilighet.

Gå igang med forbedrelsene på egen hånd uten påtrykk fra andre! Vi hadde da ikke barnepiker «i gamle dage» nogen av oss; men gikk til konkurransene for «Tjalve»s og vår egen fornøielses skyld, forberedt efter vår egen opskrift og efter den anledning enhver av oss hadde til trening. Hjertelig takk alle dere som tok saken alvorlig og deltok i løpet i år!

*

Tusen takk også til Konnerudstafetløperne! Det viste sig at vi ennu kan løpe vi gamle «Tjalvister»! Riktignok var det et lag som var bedre enn vårt, men vi forbedret tiden fra 1928 med 2 min. 6 sek. og var bare 1 min. 56 sek. efter det seirende lag, mens vi ifjor kom inn 3 min. 11. sek. efter. *Dette med farten og retningen er altså i orden, så næste år gutter — —!!*

Til slutt en hjertelig takk til de unge, djerpe løpere i Holmenkoll- og Konnerudstafetten! Nederlaget i det førstnevnte løp vil sikkert i 1930 vise at det var nødvendig (?) for å stimulere til nytt alvorlig arbeide og forhåpentlig nye lysende seire for «Tjalve»s ungdom!

La ikke oss gamle ta motet fra dem ved lunkenhet og interesseløshet, når vi har anledning til å slå et slag for «Tjalve»!

P. M. Jensen.

«Offisielle meddelelser»^{*)}

fra Norges Landsforbund for idrett o. s. v. har nu avløst «Spalten» i «Idrettsliv» og sendes alle idrettsorganisasjoner i landet. Siste idrettsting bevilget såvidt huskes 3000 kroner i dette øiemed. Landsforbundets styre og ting mente øiensynlig at det var nødvendig å kaste bort disse 3000 kroner av statens snaue bevilgning til idretten for å frata Charles Hoff og «Sportsmanden» selv det argument mot styret — gjentatt i hvert eneste nummer av bladet — at «Idrettsliv» var landsforbundets offisielle organ. Ja, den Charles Hoff er blitt norsk idrett en kostbar mann på mange måter! Vi spår at de «Offisielle meddelelser» ikke vil bli populære blandt idrettsmennene, tørt og kjedelig som «organet» jo er nødt til å bli.

Vilde det ikke allikevel være en tanke — vi er opmerksom på de vektige grunne som kan anføres imot — å motta annonser til inntagelse i bladet, samt å la idrettsmenn — alltid under fullt navn — få adgang til å skrive og fremkomme med forslag og diskusjonsinnlegg ang. dagens aktuelle spørsmål innen idretten? Som annonseorgan vilde det jo være utmerket, distribuert som det blir til hvert eneste lag i hele landet, og skade vilde det ikke om «idrettsmenn» — uten censur fikk anledning til å fremholde sine meninger i idrettsspørsmål.

*) Av mangel på plass inntatt først nu.

(Red.s bemerkning.)

«Bridgekonkurransen».

Jeg kom tilfeldigvis til å ta en tur i klubblokalet forleden mandag, nærmest for å få en prat med gutta. Idet jeg kommer inn av døren, blir jeg møtt av en kvelende røk. Min første innskytelse var at her brenner det, og jeg ropte «brand!» «Dobler!» hørte jeg like ved siden av mig, og ved nærmere undersøkelse viste det sig at jeg var kommet i nærheten av et av de deltagende lag i bridgekonkurransen, og at mitt «brand» blev optatt som «grand». Jeg fikk døren op, og efter en stunds forløp var det såpass klart, at jeg kunde ta et overblikk over situasjonen. Ved samtlige bord satt spillere med de forskjelligste ansiktsuttrykk en kunde tenke sig. Nogen med et lurende blikk i øinene, andre med et forvilet, halvt opgitt fjes, atter andre himlende fornøiet som om

Alltid nytt i

Dresser

Frakker

Kapper

SEVERIN JACOBSEN

3 Storgaten 3

utgangene stod i kø hos dem o. s. v. Av pur nysgjerrighet gikk jeg rundt og kikket de forskjellige litt i kortene, men det skulde jeg visst ikke gjort, for plutselig skjærer det gjennom rummet: «Vær så vennlig ikke å henge over bordene!» Jeg trakk mig derfor stille og rolig (husk bridgens etikette) ut og hjem i dyna, hvor jeg tilbragte natten med å studere på hvorfor man synes det er så morsomt å konkurrere i bridge, og siden har jeg ikke sovet om natten, og får det vel heller ikke, hvis ingen vil fortelle det til

Roll Poll.

Til, i og fra Drammen.

Parolen var: Møt på Tordenskjolds plass fredag kl. 4½. Javel vi kom, seniors, juniors og old boys, alle i fin trim og alle med seier i hjertet. Tordenskjolds plass var omtrent ufremkommelig på grunn av flaggsmykkede biler. Dette var den nye avdeling i «Tjalve». Bilavdelingen. Javel, vi satte oss til rette og feide i vei og vakte berettiget opsikt hvor vi kom. Det er jo sjelden man får se en bilkaravane så lang som denne, helt fra Oslo til Drammen. Ja, ja, det var jo litt mellomrum da, men det var ikke meget. Innkjørselen til Drammen artet sig som den rene 17. mai; flagg og vimpler, glade ansikter og ikke å forglemme de vakre Drammensdamer, som var i absolutt flertall. Damene blev så begeistret etter vi hadde seiret, at flere av gutta blev næsten forlovet og flere av old boysene fikk betenkeligheter, da de skulde reise hjem! Ja, vi satte kulør på hele Drammen og omegn, for hvor vi kom hørte vi stadig: Tjalve—Tjalve. Som ved et under kom alle gutta vel hjem uten nogen synlige merker etter dagens og nat-

NILS BREILID

KARL JOHANS GT. 6

anbefaler:

Lommekniver — slirkniver
sakser, barberkniver, barber-
høvler og hårklippemaskiner

Alle presenter i

Gull — Sølv — Plett

Kjøpes billigst i

Juveler-
forretningen

BRILLIANT

Tlf. 24291 — Torvg. 34 (vis a vis Glott.)

tens anstrengelser. Jeg har hørt senere at flere av gutta, har alt vært på visitt i Drammen igjen, men om det er sant, ja, det vet jeg ikke.

Hr.

Hvorfor gikk du inn i idrettsklubben «Tjalve»?

C. E. Andersson svarer:

Kjære Gustav Thorp!

Her kommer svaret. Litt sent kanskje; men bedre sent enn aldri.

Du spør hvordan jeg kom inn i idrettsklubben «Tjalve»? Det gikk jo svert enkelt for sig. En sommer ute på landet, det var forresten inne i Bundefjorden, drev endel venner og jeg med forskjellige idrettsøvelser som gutter pleier iblandt når de er samlet. Blandt annet hoppet vi stille lengde og høide. Mine kamerater som allerede var Tjalvister, syntes jeg hoppet så godt at jeg burde melde mig inn i en forening for mulig konkurranse. Jeg drev det allerede den gang til litt over 3 meter 1920—21. Til slutt blev vi så enige om å møtes på Bislet en dag. Der traff jeg gutta og de var «Tjalvister». Hvorfor så ikke jeg? Og dermed var saken klar. Tjalvist blev jeg. Det var selve ånden i disse gutta som tiltalte mig. Måten hvorpå de snakket og drev sine øvelser sammen. Den likte jeg, og har siden den dag aldri angret det.

Var det ikke morsomt kanskje å være Tjalvist. Alle Holmenkollstafetdagene. Særlig den siste?

Synd bare at min tid og mitt levebrød ikke tillater mig å være mere sammen med gutta.

Med vennlig hilsen

Carl Engelbrekt.

JODIXOD

Jodstift — jod i fast form

er et i ethvert hjem uundværlig desinfektionsmiddel for saar, betændelse og forstuvninger etc. Slipper ærgrelser med opbrændt kork og erstatter fuldt ut almindelig jodopløsning. — Faaes paa apotek.

Pris kr. 1.40 pr. stk.